

Secundus

siue terrenis ignib⁹ accendat: nec hūanarū tantū carnū: sed etiā beluinarū: et vsq; ad minutissimos quosq; miculos. **Act. 17** Misit em̄ hec vident istā lucē: at illa vita lux hoīm erat: nec lōge posita ab vnoq; nrm. In illa em̄ viuim⁹ et mouemur et sum⁹. **S**lux in tenebris lucet et tenebre eā nō cōprehēderūt.

De incarnatione xpi vt participes ei⁹ esse possimus. **Capitulum II**

Snebre autē sunt stulte mētes hoīm: et praua cupiditate atq; infidelitate cecate. **H**as vt curaret atq; sanaret verbū: p qd facta sunt oīa: caro factū ē: et habitauit i nobis. **I**lluminatio q̄ppe nra p̄cipatō xpi dei est: illi scz vite q̄ lux ē hoīm. **H**uic autē p̄cipatōni p̄orsus inhābiles et min⁹ idonei eram⁹: p̄pter imundiciā p̄ctōrū. **M**isidādi ergo eram⁹. **P**orro iniquoz supboz vna mī datio ē sanguis iusti: et humilitas dei: vt ad cōtemplandū deū qd natura nō sum⁹: p̄ eū mī daremur: factū qd natura sum⁹: et qd p̄ctō si sum⁹. **D**e em̄ natura nō sumus: hoīes natura sum⁹: iusti p̄ctō nō sum⁹. **D**e itaq; factus hō iustus: intercessit deo. **P**hoīe p̄ctōre. **N**on em̄ cōgruit p̄ctōr iusto: s̄ cōgruit homini hō. **A**diungens ḡ nob̄ similitudinē hūanitatis sue: abstulit dissimilitudinē iniquitatis nre. **E**t factus p̄iceps mortalitatis nre: fecit nos p̄cipēs diuinitatis sue. **M**erito q̄ppe mors p̄ctōris veniēs ex dānatiōis necessitate: soluta est p̄ mortē iusti veniētē ex misericordie volūtate: dū simplū ei⁹ p̄gruit duplo nro. **H**ec em̄ cōgruetia: siue p̄ueniētia: vel cōcinnātia: vt cōsonātia: vel si cōmodi⁹ dicat: qd ē vnū ad duo in oīni cōpaginātiōe: vel si meli⁹ dicit: coaptatiōe creature: valet plurimū. **H**ac em̄ coaptatiōe: sic mihi nūc occurrit dicere volui: quā greci harmoniā vocāt. **N**eq; nūc loc⁹ est: vt ostendā q̄tū valeat cōsonantia simpli ad duplū: que maria in nob̄ reperit: vt sit nobis in ista naturaliter: a quo vtiq; nūc ab eo qd nos creauit: vt nec imperiti possint eā nō sentire siue ipi cātantes: siue alios audientes: p̄ hāc q̄ppe voces acutiores grauiore: scz p̄cordāt: ita vt q̄squis ab ea dissonuerit: nō sciam (cuius expertes sūt plimi) s̄ ipm̄ sensū audit⁹ nostri vehemēter offendat. **S**ed hoc vt demōstret: longo finōe op⁹ ē: ipis autē aurib⁹ exhiberi p̄t ab eo qd nouit i reglari monochoordo

De simplō saluatoris nri qd ad duplū nostrū cōcurrat et cōgruit. **Capitulum III**

Erū qd instat imp̄sentia: quantum donat deus: edisserēdū ē: quē ad modū simplū dñi et saluatoris nri ic-

su xpi: duplo nostro cōgruat et quodāmo cōcinat ad salutē. **N**os certe (qd nemo christiānus ambigit) et anima et corpe mortui sum⁹: aīa p̄pter p̄ctū: corpe p̄pter penam p̄cti: ac phoc et corpe p̄pter p̄ctū. **T**riq; autē rei nostre: id ē et aīe et corpe: medicina et resurrectiōe opus erat: vt in melius renouaret: qd erat in deterius cōmutatū. **M**ors autē anie impietas est: et mors corpe corruptibilitas: p̄ quā fit et aīa a corpe abscellus. **S**icut enim aīa deo deserēte: sic corpus aīa deserēte: moritur: vñ illa fit insipiens: hoc exanime. **R**esuscitat em̄ aīa p̄ p̄ctū: et i corpe adhuc mortali renouatio vite inchoat a fide: qua creditur in eū qui iustificat impiū: bonisq; morib⁹ auget et roborat de die in diē: euz magis magisq; renouat interior: homo. **C**orpus vō tā quā hō exterior: quāto ē hec vita diuturnior tanto magis magisq; corrumpit: vel etate: vel morbo: vel varijs afflictionib⁹: donec veniat ad vltimā q̄ ab hoīb⁹ mors vocat. **E**i autē resurrectio differit in finē: cū et ipa iustificatio nostra perficiet ineffabiliter. **T**ūc enī similes ei erim⁹: qñ videbim⁹ eū sicuti ē. **H**ūc vero q̄ diu corpus qd corrupit aggrauat animam: et vita humana sup terrā tota temptatio est: non iustificabit in p̄spectu eius omis viuēs: in cōpatione iusticie qua equabimur angelis: et glorie que reuelabit in nob̄. **D**e morte autē anie a morte corpe distingueda: quid plura documenta cōmemorē: cū domin⁹ in vna sentētia euāgelica vtrāq; mortē cuius facile discernendā posuerit: vbi ait: **S**ine mortuos sepelire mortuos suos. **S**epe licdū quippe corpe mortuū erat: sepulcroes autē eius p̄ infidelitatis impietate in aīa mortuos intelligi voluit quales excitant cū dicat: **S**urge qui dormis et exurge a mortuis: et illuminabit te xps. **D**etertat autē quā dā mortē aplūs dicit de vidua: **Q**ue autem in delitijs agit viuēs mortua ē. **A**nima igit iam pia que fuit impia: p̄pter iusticiā fidei dicit ex morte reuixisse atq; viuere. **C**orpus autē non tantū moriturū p̄pter anie abscellum qui futurus est: sed p̄pter infirmitatē tantū carnis et sanguinis: quodā loco in scripturis etiā mortuū dicit loquēte apostolo. **C**orpus quidē inquit mortuum est p̄pter peccatū: spiritus autē vita est p̄pter iusticiā: hec vita ex fide facta est: qñ iustus ex fide viuūt. **S**ed quid sequitur. **S**i autē spūs eius qui suscitauit iesum a mortuis habitat in vobis: qui suscitauit christuz iesum a mortuis: viuificabit et mortalia corpe vestra: p̄ inhabitantē spūs eius i vobis.

1. Job. 3

Cap. 9

Job. 7

Ps. 142

Mat. 8

Aphe. 5

1. Thi. 5

Rom. 8

1. Thac. 2

Rom. 8

Libe

Huius ergo duple mortis nre: saluator impendit simpla sua: et ad faciendam vtraque resuscitationem nram: in sacramento et exemplo ppositum: et ppositum vna sua. Hecq; n. fuit pctor aut impius vt eitanq; spu mortuo in interiore hoie renouari opus eet: et tanq; respiscendo ad vira iusticie reuocari: sed indut carne mortali et sola moriens: sola resurgens ea sola nob ad vtrique pcinuit: cuz in ea fieret interioris hominis sacramentum: exterioris exemplum. Interioris enim hois nri sacramento data eilla vox: ptenens ad mortem aie nre significanda: no solu in psalmo: vey etia in cruce. **Deus me de me us vt qd me dereliquisti: Cui voci congruit aplos dicēs. Scientes qz vetus ho nri sil crucifixus est cu illo: vt euacuet corp peccati: vt vltra non seruiam pctor. Crucifixio qppe interioris hois penitentie dolores intelligitur: et ptenetie quida salubris cruciatus: p quam morte mors impietatis pmit: in qua nos no dereliquit deus. Et ideo p tale cruce euacuat tur corp peccati: vt ia no exhibeam mebra nra arma iniquitatis pctor: qz et interior homo si vtrique renouat d die in die: pfecto ver e asiq; renouet. Intus nanq; agit: qd ide apla dicit. Exiite vos veterem hoiem: et induite nouum. Qd ita cosequeter exponit. Quia ppter deponetes mendaciu: loqmini veritate. Vbi aut deponit mendaciu: nisi intus vt inhabitet in mote sancto dei: qui loquit veritate in corde suo. Resurrectio xpo corpis dñi: ad sacramentum interioris resurrectionis nre ptenere ostendit: vbi postq; surrexit ait mlieri. Noli me tangere: nodu enim ascendi ad psem meum. Cui mysterio pgruit aplos dicēs. Si autem resurrexistis cu xpo: que sursum sunt querite vbi xps est ad dexteram dei sedes. Que sursum sunt sapite: hoc est enim xpm non tangere: nisi cum ascenderit ad psem: no de xpo sape carnaliter. Nam xpo ad exemplum mortis exterioris hois nri dñice carnis mors ptenet: qz p tale passionem maxime hortat e suos: vt no timeat eos qui corp occidunt: aiam autem no possunt occidere. Propter qd dicit aplos: vt supplea q desunt pressuraz xpi in carne mea. Et ad exemplum resurrectionis exterioris hois nri ptenere inuenit resurrectio corpis dñi: qui ad discipulos ait. Palpate et videte: qz spūs carnē et ossa non habet: sicut me videtis hie. Et vnus ex discipulis etia cicatrices eius cōtrectans: exclamauit dicens. Dis me et deus meus. Et cu illius carnis tota integritas apperet: demonstratū est in ea q suos exhortas dixerat. Capillus capitis vri no peribit.**

Qui enim primo: noli me tangere: nodu enim ascendi ad psem meum. et vbi anteq; ascēdat ad psem a discipulis tangit: nisi qz illic insinuabat interioris hois sacramentum: hic pbebat exterioris exemplum. An forte quisq; ita e absurdus atq; auersus a vero: vt audeat dicere a viris euz tactu anteq; ascenderet: a mulieribus autē cu ascendisset. Propter h exemplum future nre resurrectionis in corpe qd pcessit in domino: dicit aplos. Initū xps: deinde q sunt xpi. De corpis enim resurrectione illo loco agebat: ppter qua etia dicit. Transfigurauit corp hu militatis nre: conforme corpe sue glie. Vna ergo mors nri saluatoris: duab; mortibus nostris: saluti fuit. Et vna eius resurrectio: duas nobis resurrectiones pstitit: cu corp ei in vtraque re: id e in morte et in resurrectione et sacramento interioris hois nri: et exemplo exterioris medicinali quadā cōuenientia ministratum est.

De rōne simpli ad duplū p ternarium numerū atq; senariū. **Ca. III**
Et aut ratio simpli ad duplū oris qz b dem a ternario numero. Vnu quippe ad duo: tria sunt. Sed h totū qd dixit: ad senariū puenit. Vnu enim et duo et tria sex sūt. Qui nūer ppterea pfect dicit: qz partibus suis cōplet. Habet enim illas tres: sextā: tertiā: dimidiā. Nec vlla ps alia q dia possit quora sit: inuenit in eo. Sexta qz vnū e: tertia duo: dimidia tria. Vnum aut et duo et tria cōsumat eundē senariū. Cui pfectione nobis sancta scriptura cōmēdat in eomaxime q deus sex dieb; pfect opa sua: et sexto die factus e ho ad imaginē dei: et sexta etate generis humani: filius dei venit: et factus e fili ho minis: vt nos iformaret ad imaginē dei. Et qppe nūc etas agit: siue milleni āni singulis distribuant etatib;: siue i diuinis lris meōra biles atq; insignes quasi articulos tēporū vestigem;: vt pma etas inueniat ab adā vsq; ad noe: inde secūda vsq; ad abraam. Et deiceps sicut matheus euangelista distingit: ab abraam vsq; ad dauid: a dauid vsq; ad transmigrationē in babiloniaz: atq; inde vsq; ad xginis ptum. Que tres etates cōiuncte illis duabus: qnq; faciūt. Proinde sextā inchoauit natiuitas dñi: q nunc agit vsq; ad occultū tps finē. Hunc senariū numerū quandam tps gerere figurā: etia in illa ratioe tripartite distributionis agnoscim;: qua vnū tps cōputamus aī legē: alterū sub legē: tertiū sub grā. In quo tpe sacramentū renouationis acceptimus: vt in fine tps etia resurrectione carnis:

1. Cor. 15

Phil. 3

Heb. 1

Mat. 1